

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/41

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2008/18956
Karar No. 2008/21426
Tarihi: 21.07.2008

- İBRANAME
- İBRANAME İLE SAVUNMANIN ÇELİŞMESİ

ÖZETİ: İbraname de “fazla çalışma hafta tatili, genel tatil çalışmalarının karşılığı olan ücretinin ödendiği ve bir alacağının kalmadığı” ifade edilmektedir. Davalı işveren savunmasında fazla çalışma, hafta tatili, genel tatil çalışmasının bulunmadığını bildirmesine karşılık, düzenlenen ibranamede fazla çalışma hafta tatili, genel tatil ücretinin ödendiğinin belirtilmesi, ayrıca ibranamede işçinin, iş aktinin feshi tarihi itibarıyla bütün haklarını aldığını beyan etmesine rağmen ödemelerin daha sonraki bir tarihte yapılmış olduğu, ödemeler arasında davaya konu alacakların bulunmadığı yönündeki deliller karşısında ibraname ile savunma arasında çelişki meydana geldiği ve davacı işçinin anılan alacaklarını alabilmek için mezkur ibranameyi imzalamak zorunda bırakıldığı sonucuna varılmaktadır.

DAVA: Davacı, fazla çalışma parası, hafta ve genel tatil gündeliklerinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, davayı reddetmiştir.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hâkimi M.Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı, Etibank' ta çalışmakta iken, bankaya TMSF tarafından el konulmasını müteakip, bankanın devir dönemlerinde ve online sistemine geçiş sürecinde her gün öğle tatili yapmaksızın ortalama saat 22'ye kadar ve bankanın fona devrinden sonra 24–03 saatlerine kadar çalıştığını, tüm bu süreç içerisinde hafta sonları ve bazı ulusal bayram ve genel tatil günlerinde de çalıştığını, bu

Yargıtay Kararları

çalışmalarının karşılığını ödenmediğini belirterek fazla çalışma, hafta tatili ve ulusal bayram genel tatil alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı; zamanaşımı definde bulunarak davacının iş akdinin haklı gerekçelerle feshedildiğini, online sistemine geçiş, 2000 yılı uyum çalışmaları, bankanın yeni şirkete uyumlandırma çalışmalarının bankaya özgü olmayıp, tüm bankalarda yaşanan olağan iş yoğunluğu olduğunu, fazla mesai yapma gerekçesi olarak kabul edilmesinin mümkün olmadığını, bu şekilde çalışmanın insanın fizyolojik ve psikolojik dengelerini hiçe saydığını, fazla mesainin belli prosedüre tabi olup, mesai yapanların ücretlerinin bordro karşılığı ödendiğini, davacının ibraname verdiğini, çalıştığı süre ile ilgili olarak tüm normal ücretlerini, yaptığı fazla mesai ücretlerini, hafta tatili, genel tatil ve ulusal bayram günleri de yaptığı çalışmalara ilişkin ücretlerini, ikramiyelerini, sosyal yardımlarını aldığını, böylece işyerinden hiçbir hak ve alacağının kalmadığını savunmuştur.

Mahkemece; davacı imzasını taşıyan ibraname, tüm haklar yazılarak ve ihtirazı kayıt dermeyan edilmeksizin düzenlenmiş ise, ibranamenin geçerli ve bağlayıcı olacağı, başkaca bir hak talebinde bulunulmayacağı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiştir.

Dosya kapsamına göre; davacı işçinin davalıya ait işyerinde çalıştığı, davacının iş aktinin davalı işverence feshedildiği ve davacı işçinin fesih tarihi itibarıyla ibraname imzaladığı anlaşılmaktadır.

Söz konusu ibraname de "fazla çalışma hafta tatili, genel tatil çalışmalarının karşılığı olan ücretinin ödendiği ve bir alacağının kalmadığı" ifade edilmektedir. Davalı işveren savunmasında fazla çalışma, hafta tatili, genel tatil çalışmasının bulunmadığını bildirmesine karşılık, düzenlenen ibranamede fazla çalışma hafta tatili, genel tatil ücretinin ödendiğinin belirtilmesi, ayrıca ibranamede işçinin, iş aktinin feshi tarihi itibarıyla bütün haklarını aldığını beyan etmesine rağmen ödemenin daha sonraki bir tarihte yapılmış olduğu, ödemeler arasında davaya konu alacakların bulunmadığı yönündeki deliller karşısında ibraname ile savunma arasında çelişki meydana geldiği ve davacı işçinin anılan alacaklarını alabilmek için mezkur ibranameyi imzalamak zorunda bırakıldığı sonucuna varılmaktadır.

Bu husus Dairemizce de benimsenen Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun, 15.05.2002 gün ve 2002/9-418 E, 2002/392 K; 12.04.2006 gün ve 2006/9-192 E, 2006/156 K; 19.09.2007 gün ve 2007/9-645 E, 2007/596 K. sayılı ilamlarında da aynen belirtilmiştir.

Hal böyle olunca, sözü edilen ibranameye değer verilerek davacı isteklerinin reddine karar verilmesi hatalıdır.

Mahkemece yapılacak iş; bir başka dosyada ifadesine başvurulmuş tanık beyanlarına göre değil tarafların dinleteceği tanık beyanları, işyeri kayıtları ve tüm dosya içeriğine göre bir değerlendirme yapıp gerekirse bilirkişiden ek rapor alarak sonuca gitmekten ibarettir.

Yargıtay Kararları

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 21.07.2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.